

Bài 5 PHÚC CHO AI KHÔNG CÓ GÌ!

PHÚC CHO AI KHÔNG CÓ GÌ
Chúa Giêsu lên núi, các môn đệ đến gần
Người giảng dạy tâm mỗi phúc thật:
Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó...
Phúc cho cho các con bị bách hại.
Vì ghét Thầy, vu khống các con mọi điều gian ác.
Các con hãy hân hoan, vì phần thưởng của các con
sẽ trọng đại trên Nước Trời”
(Mat. 5: 1-12).

Chuyện kể rằng: Ngày xưa, có một người ăn xin sống bên vệ đường. Mỗi ngày, ông giơ tay xin từng đồng lẻ, sống qua ngày bằng lòng biết ơn.

Một hôm, một vị đạo sĩ đi ngang qua, thấy ông ngồi dưới bóng cây, liền nói: “Ta có một viên ngọc quý, có thể giúp ông trở nên giàu có. Nhưng chỉ người nào không có gì mới giữ được nó.”

Người ăn xin ngạc nhiên: “Thưa ngài, con chẳng có gì cả.” Vị đạo sĩ mỉm cười, đặt viên ngọc vào tay ông rồi rời đi. Nhưng từ lúc ấy, người ăn xin cảm thấy không còn bình an. Ông sợ mất ngọc, sợ bị cướp, sợ người khác biết. Ông giấu ngọc, canh giữ, và dần dần trở nên khép kín, nghi ngờ, cô đơn. Cuối cùng, ông đem viên ngọc trả lại cho vị đạo sĩ và nói: “Con muốn lại là người không có gì – nhưng có bình an.”

Vị đạo sĩ gật đầu: “Giờ thì con thật sự có tất cả.”

Người hành khất nghèo, nhưng lại từ bỏ của cải giàu sang. Đó chính là **tinh thần nghèo khó, nghèo khó vật chất, nhưng lại giàu có về tinh thần**, bởi tâm hồn được thoải mái, thanh thản, lòng trí không còn bận bịu lo âu.

Ông ta có hạnh phúc quả như Lời Chúa dạy: “**Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó**”. Trong **Tin Mừng** hôm nay, thánh Matthêu trình thuật:

Khi ấy, Chúa Giêsu thấy đoàn lũ đông đảo, Người đi lên núi, và lúc Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần Người. Bấy giờ Người mở miệng dạy họ rằng:

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Nước làm cơ nghiệp. Phúc cho những ai đau buồn, vì họ sẽ được ủi an. Phúc cho những ai đói khát điều công chính, vì họ sẽ được no thỏa. Phúc cho những ai hay thương xót người, vì họ sẽ được xót thương. Phúc cho những ai có lòng trong sạch, vì họ sẽ được nhìn xem Thiên Chúa. Phúc cho những ai ăn ở thuận hoà, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa. Phúc cho những ai bị bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho các con khi người ta ghen ghét, bách hại các con, và bởi ghét Thầy, họ vu khống cho các con mọi điều gian ác. **Các con hãy vui**

mừng hân hoan, vì phần thưởng của các con sẽ trọng đại ở trên trời". (Mt 5, 1-12a)

Người hành khất đã chọn lối sống đặc biệt. Theo con mắt thế gian, không ai dại dột mà chọn sống như vậy. Thế nhưng Chúa lại tìm kiếm những người như thế: *Thiên Chúa đã chọn những điều không ai chọn*. Chọn lối sống khác thiên hạ, người hành khất trắng tay, trống rỗng. Nhưng *Chúa đã đến lấp đầy khoảng trống ấy*. Người hành khất ấy trong cảnh nghèo xơ xác "rốt mồng tơi" đã được *Thiên Chúa chúc phúc ban phúc lành*.

I- THIÊN CHÚA CHỌN ĐIỀU KHÔNG AI CHỌN

1- Thánh Kinh kể chuyện "Người góa phụ dâng hai đồng xu" (Lc 21,1-4)

Đức Giêsu ngồi đối diện hòm tiền, nhìn người ta bỏ tiền dâng cúng. Người giàu bỏ nhiều. Nhưng Ngài chú ý đến một bà góa nghèo, chỉ bỏ vào *hai đồng tiền nhỏ*. Ngài nói: "Bà góa này đã bỏ vào nhiều hơn tất cả, vì họ bỏ của dư thừa, còn bà thì bỏ tất cả những gì mình có." Trong mắt thế gian, bà *không có gì*. Nhưng trong mắt Thiên Chúa, bà *có tất cả – vì bà dâng bằng tất cả tấm lòng tràn đầy tín thác*.

2- Thánh Phanxicô Assisi, quen gọi là thánh Phan-xi-cô Năm Dấu. Ngài xuất thân là con của một nhà quý tộc giàu có. *Ngài tự nguyện bỏ tất cả*, dám bán tất cả gia sản của cha, phân phát cho những người nghèo khổ, khiến cha nổi giận, không nhận làm con. Ngài ra đi hai bàn tay không, mặc quần áo vải thô, rong ruổi đi khất thực, đánh tội phạt xác, được Chúa Giê-su cho in năm dấu thánh vì Ngài đã *khiêm hạ chấp nhận sống đời hèn mọn*, thực hành Lời Chúa dạy: "Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ". Ngài tu luyện khổ hạnh sáng lập dòng "Anh em hèn mọn" được Giáo Hội chuẩn nhận. Giáo Hội đã tôn vinh Ngài lên bậc hiển thánh.

Thiên Chúa không chọn theo tiêu chuẩn của thế gian. *Ngài chọn những người không ai chọn* – để tỏ bày vinh quang của Tình Yêu. *Ngài chọn những người khiêm nhường*, biết nương tựa vào Danh Chúa.

Đó là những mẫu gương sống động mà ngôn sứ Xôphônia đã tuyên sấm trong **Bài Đọc I**: *"Ta sẽ để sống sót lại giữa người, một dân tộc khiêm tốn và nghèo hèn"*:

Hãy tìm Chúa, hỡi tất cả các người hiền lành trong nước, là những kẻ tuân giữ luật Chúa; hãy tìm công lý, hãy tìm sự khiêm nhường, nếu các người muốn được che chở trong ngày thịnh nộ của Chúa. **Ta sẽ để sống sót lại giữa người một dân tộc khiêm tốn và nghèo hèn, biết tin tưởng vào thánh danh Chúa.** Kẻ sống sót của Israel sẽ không làm điều bất công, sẽ không nói dối, miệng chúng sẽ không nói lời phỉnh gạt, vì chúng sẽ được chặn dặt và nằm ngủ không bị quấy rầy. (Xp 2, 3; 3, 12-13)

II- THIÊN CHÚA LẤP ĐẦY KHOẢNG TRỐNG

Không có gì – không phải là bất hạnh. Trong ánh sáng của Tin Mừng, "không có gì" là điều kiện để "có tất cả". Ai không có gì để giữ, sẽ dễ mở lòng đón nhận. Ai không có gì để tự hào, sẽ dễ để Thiên Chúa làm chủ. Ai không có gì ngoài niềm tin, sẽ được chính Thiên Chúa là gia nghiệp.

Phúc Âm hôm nay (Mt 5,1-12a) là một cuộc đảo ngược kỳ diệu: nơi người ta tránh né – nghèo khó, than khóc, bị bách hại – lại là nơi Thiên Chúa đổ đầy ân phúc. *"Phúc cho ai có tâm hồn nghèo khó... Phúc cho ai hiền lành... Phúc cho ai bị bắt bớ vì sống công chính."* Những nơi không ai muốn – Thiên Chúa lại muốn. Những khoảng trống – Thiên Chúa lại lấp đầy bằng Nước Trời.

Khoảng trống không phải là mất mát, mà là không gian cho Thiên Chúa hiện diện. Những khoảng trống ấy là bởi *tâm nguyện sống khiêm nhường*, sẵn sàng vui lòng quên mình sống khó nghèo *chấp nhận thân phận hèn mọn dù cho bị người đời khinh khi hắt hủi để tròn vẹn đời sống chúng nhân*.

Thánh Phaolô trong **Bài Đọc II**, gửi tín hữu Côrintô, cũng nhấn mạnh: *"Thiên Chúa đã chọn những điều hèn hạ đối với thế gian"*, những gì hèn mọn, yếu đuối, chẳng đáng kể... để không ai tự phụ trước mặt Người":

Anh em thân mến, anh em hãy xem ơn kêu gọi của anh em: Vì (trong anh em) không có mấy người khôn ngoan theo xác thịt, không có mấy người quyền thế, không có mấy người sang trọng. Nhưng điều mà thế gian cho là điên dại, thì Thiên Chúa đã chọn để làm cho những người khôn ngoan phải xấu hổ; điều mà thế gian cho là yếu hèn, thì Thiên Chúa đã chọn để làm cho những gì là mạnh mẽ phải hổ ngươi. **Thiên Chúa đã chọn những điều hèn hạ đối với thế gian**, những điều bị khinh chê, những điều không có, để phá huỷ những điều hiện hữu, hầu mọi xác thịt không thể vinh vang trước mặt Người. Chính do Người mà anh em ở trong Chúa Giêsu Kitô, Đấng do Thiên Chúa, đã trở nên sự khôn ngoan, sự công chính, sự thánh hoá và sự cứu rỗi cho chúng ta, ngõ hầu, như đã chép: "Ai tự phụ, thì hãy tự phụ trong Chúa". (1 Cr 1, 26-31)

III- THIÊN CHÚA CHÚC LÀNH CHO NHỮNG AI KHÔNG CÓ GÌ

Người nghèo khó như hạt giống nhỏ bé, như ánh sáng le lói, như men trong bột, âm thầm nhưng sinh hoa trái.

Có những lúc trong đời, ta cảm thấy mình chẳng có gì để tự hào: không quyền lực, không thành công, không tiếng tăm. Những người không có gì sống âm thầm như hạt giống dưới đất, như ánh sáng chưa kịp lộ rạng. Nhưng chính họ lại là những người Thiên Chúa đang tìm kiếm. Và chính trong khoảng trống của họ, thánh Phaolô nhắc chúng ta rằng Thiên Chúa chọn điều hèn mọn để làm cho kẻ có trở nên không. Và Đức Giêsu, trên núi cao, công bố một Tin Mừng nghịch lý: những ai không có gì – không quyền lực, không tự mãn – lại là những người được chúc phúc, vì họ thuộc về Nước Trời: *"Phúc cho ai không có gì."* (Mt 5, 1-12a).

Lời **Thánh Vịnh Đáp Ca** cũng cao rao: "Phúc thay người trông cậy Chúa!":

Tinh thần nghèo khó, hỡi ai!
Chúa ban phần thưởng Nước Trời, phúc thay!

(Mt 5,3).

[7] Những ai oan ức khốn cùng,
Người luôn xét xử công bằng, giải oan.
Những ai đói khát lâm than,
Người ban lương thực đủ ăn hằng ngày,
Cứu người thoát cảnh tù đầy
Không còn phải sống những ngày lao lung.
[8] Cho người mù mắt được trông,
Với người ngã quy, Người nâng dậy liền.
Chúa yêu thương kẻ nhân hiền,
[9] Với khách ngoại kiều, Chúa vẫn phù trì,
Thương người quả phụ cô nhi,
Mưu đồ kẻ ác, Người thì phá tan.
[10] Vương quyền Chúa mãi trường tồn,
Này Si-on, hỡi Si-on!
Người hằng hiển trị miên man muôn đời
(Tv 146, 7. 8-9a. 9bc-10)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

LỜI NGUYỆN:

Lạy Chúa,

Trong một thế giới đầy tiếng gọi của thành công, quyền lực và sở hữu, xin cho chúng con biết chọn phần không ai chọn, sống như người không có gì, để được lấp đầy bởi chính Ngài. Xin cho chúng con trở nên bé nhỏ, khiêm nhu, để được chọn làm khí cụ của tình yêu và lòng thương xót. Xin cho khoảng trống trong tâm hồn chúng con trở thành nơi Ngài ngự đến, soi sáng, và biến đổi. Và chính khi không có gì, chúng con có tất cả – vì có Ngài.

Lạy Mẹ Maria.

Trong những lần hiện ra Lộ Đức, Fatima, La Vang...Mẹ không chọn nơi sang trọng, không hiện với người quyền thế, mà đến với **những kẻ bé mọn, nghèo khó, vô danh**. Và tại Banneux, Pellevoisin, Mẹ đã tuyên bố: **"Mẹ là Trinh Nữ của kẻ bần cùng", "Mẹ chọn những kẻ bé mọn cho vinh danh Mẹ."**

Thân con nghèo khó có chi?
Phận con hèn kém dám bì với ai?
Người ta danh vọng tiền tài,
Người ta sang trọng tương lai sáng ngời.
Con đành buông thả cuộc đời,
Con đành nuốt tủi ngậm ngùi, Mẹ ơi!
- Con ơi! Mẹ đã bảo rồi:
Mẹ hằng tìm đến những nơi thanh bần.
"Thiên đàng khó nhận kẻ giàu,
Lạc-đà còn dễ chui vào lỗ kim."
Đời con càng bị nhận chìm,
Con càng thấy lối đi tìm Thiên Cung;
Con quên Mẹ cũng khốn cùng,
Sống đời thăm lặng vui mừng: Xin Vâng!

Mẹ ơi, con nguyên vững trông:
Đời Na-gia-rét con không chối từ.
La-vang, Bình-Triệu, Mê-Du (*),
Fa-ti-ma, Lộ-Đức... khắp tứ năm châu:
Mẹ đâu chọn kẻ sang giàu,
Nhưng là hèn yếu, cùng bần, vô danh,
Đời con giòn mỏng, mong manh,
Nhưng con có Mẹ, con thành tấm khiên;
Dầu cho khốn khó triền miên,
Lo chi! Đã có Mẹ hiền ở bên.

(*) Mê-Du: Medjugorie, Nam-Tư

Lạy Mẹ Maria,

Mẹ được Thiên Chúa chọn làm ái nữ của Người, là cung thánh của Chúa Thánh Thần, là Mẹ của Đức Giêsu Con Một Thiên Chúa nhập thể. Con xin dâng lời kinh Ngợi khen của Mẹ cảm tạ hồng ân Thiên Chúa ban cho Mẹ điểm-phúc phi-thường:

*Hồn tôi chúc tụng Chúa tôi,
Trí tôi hớn-hở mừng vui nghẹn lời,
Xin Ngài, Đấng cứu độ tôi,
Lắng nghe tiếng nữ dâng lời tạ ơn
Muôn tâu xin Chúa từ nhân
Lắng nghe tôi tá dâng lời tán dương:*

Tôi nay điểm phúc phi thường.
Được Người nhìn đến đoái thương phận hèn,
Muôn đời sẽ mãi ngợi khen
Danh Người chí thánh, chí tôn vô cùng!

Người là Thượng- Đế toàn năng,
Cho tôi bao chuyện kỳ công lạ thường!
Muôn đời Chúa vẫn xót thương,
Nâng người kính sợ, khiêm nhường phục vâng

Đẹp phượng quyền thế kiêu căng,
Biểu dương sức mạnh uy hùng ra tay!
Người nghèo Chúa thương dư đầy,
Kẻ giàu, Chúa đuổi thẳng tay trở về.

Ít-ra-en, Chúa độ trì,
Chở che tôi tớ chỉ vì lòng thương.
Áp-ram tổ phụ hiền lương,
Cháu con được Chúa xót thương dường nào!
Như xưa Ngài đã ước giao:
Đời đời miêu duệ dạt dào hồng ân.

<https://youtu.be/r1Pu-GXSfYs>

Ben. Đỗ Quang Vinh